നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

[2021] 1 എസ്.സി.ആർ 879

എ. സുബ്രമണ്യൻ & മറ്റൊരാൾ

v.

ആർ. പനീർശെൽവം

(2010-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 9472)

2021 ഫെബ്രുവരി 8

[ജസ്റ്റിസ് അശോക് ഭൂഷൺ, ജസ്റ്റിസ് ആർ സുഭാഷ് റെഡ്ഡി, ജസ്റ്റിസ് എം.ആർ ഷാ]

വ്യവഹാരം- ശാശ്വതശാശ്വത നിരോധന ഉത്തരവ് ആവശ്യപ്പെട്ടു- വ്യവഹാര വസ്തുവിന്മേലുള്ള ഹർജിക്കാരന്റെ സമാധാനപൂർണമായ കൈവശത്തെയും അനുഭവത്തെയും തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നിന്ന് എതിർകക്ഷികൾ-അപ്പീൽവാദികളെ വിലക്കിക്കൊണ്ട് ഒരു ശാശ്വത നിരോധന ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് ഹർജിക്കാരൻ-എതിർകക്ഷി വ്യവഹാരം ഫയൽ ചെയ്തു- 'ഡി' എന്ന വ്യക്തിയുടെ അവകാശികളുടെ പക്കൽ നിന്നാണ് താൻ പ്രസ്തുത വസ്തു വാങ്ങിയതെന്ന് അവകാശപ്പെട്ട ഹർജിക്കാരൻ, തന്റെ വാദത്തിന് പിൻബലമായി 'ഡി'യുടെ നിയമാനന്തര അനന്തരാവകാശികൾ നടപ്പിലാക്കിയ മുക്ത്യാർ, 16.07.2001-ലെ വില്പനക്കരാർ, 'ഡി'യുടെ പേരിലുള്ള 14.03.1946-ലെ വിൽപ്പനക്കരാർ, 27.02.2001-ലെ വീട്ടുനികുതി രശീത് എന്നിവ ഹാജരാക്കി- ഹർജിക്കാരന്റെ അവകാശവാദം എതിർകക്ഷി നിഷേധിച്ചു- ഹർജിക്കാരന് വസ്തുവിന്മേൽ അവകാശമുണ്ടെന്നും ഹർജിക്കാരന്റെ കൈവശാവകാശം തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും വിചാരണക്കോടതി വിധിച്ചു- എന്നാൽ, ഹർജിക്കാരന് വസ്തുവിന്മേലുള്ള ഉടമസ്ഥാവകാശം സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നാണ് ആദ്യ അപ്പീൽ കോടതി കണ്ടെത്തിയത്- നേരത്തെ, പ്രസ്തുത വ്യവഹാര വസ്തുവിന്മേലുള്ള ഉടമസ്ഥാവകാശം പ്രഖ്യാപിക്കാനും കൈവശാവകാശം തിരിച്ചു പിടിക്കാനുമായി അപ്പീൽവാദി-എതിർകക്ഷി വ്യവഹാരം ഫയൽ ചെയ്തിരുന്നെന്നും പ്രസ്തുത വ്യവഹാരം

വിചാരണക്കോടതി തള്ളുകയായിരുന്നെന്നും ഹൈക്കോടതി കണ്ടെത്തി; വിചാരണക്കോടതിയുടെ വിധിയ്ക്കെതിരെയുള്ള അപ്പീലും തള്ളിപ്പോയിരുന്നു-അതിനാൽ, എതിർകക്ഷിയ്ക്ക് വ്യവഹാര വസ്തുവിന്മേൽ ഉടമസ്ഥതയോ കൈവശമോ ഇല്ലെന്ന് മേൽപ്പറഞ്ഞ നടപടിക്രമങ്ങളിലൂടെ തീർപ്പാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്- ഈ വസ്തുതകൾ പരിഗണിച്ച ഹൈക്കോടതി, ഹർജിക്കാരന് അനുകൂലമായി നിരോധന ഉത്തരവ് അനുവദിച്ച വിചാരണക്കോടതിയുടെ തീരുമാനം ശരിവച്ചു- അപ്പീലിന്മേൽ വിധിച്ചത്: ഈ അപ്പീലിന് ആധാരമായ നിലവിലെ വ്യവഹാരം, ഉടമസ്ഥാവകാശവും കൈവശാവകാശവും പ്രഖ്യാപിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന വ്യവഹാരമായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് നിരോധന ഉത്തരവ് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു- നിലവിലെ കേസിന്റെ വസ്തുതകൾ പരിഗണിച്ചു കൊണ്ട്, ഹർജിക്കാരന് പ്രസ്തുത വസ്തുവിന്മേൽ ഉടമസ്ഥാവകാശം ഉണ്ടോയെന്ന് പരിശോധിക്കാതെ തന്നെ, നിരോധന ഉത്തരവ് ആവശ്യപ്പെട്ട് ഹർജിക്കാരൻ ഫയൽ ചെയ്ത വ്യവഹാരം നിലനിൽക്കുമെന്ന് വിധിക്കാനുള്ള മതിയായ കാരണങ്ങൾ ഹൈക്കോടതി നൽകിയിട്ടുണ്ട്; പ്രത്യേകിച്ച്, പ്രസ്തുത വ്യവഹാര വസ്തുവിന്മേലുള്ള ഉടമസ്ഥാവകാശം പ്രഖ്യാപിക്കാനും കൈവശാവകാശം തിരിച്ചു പിടിക്കാനുമായി എതിർകക്ഷി ആരംഭിച്ച കേസിൽ പ്രസ്തുത കക്ഷി പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നിരിക്കെ- ഇതിനു പുറമേ, വസ്തു ഹർജിക്കാരന്റെ കൈവശമായിരുന്നെന്ന് എതിർകക്ഷി കോടതിയിൽ സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ, എതിർകക്ഷിയ്ക്ക് വസ്തുവിന്മേൽ കൈവശാവകാശം ഉന്നയിക്കാനാകില്ല- വിചാരണക്കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും വാക്കാലുള്ള തെളിവുകൾ മാത്രമല്ല, എതിർകക്ഷി സമർപ്പിച്ച എക്സിബിറ്റുകളും പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ട്-അതിനാൽ, ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ പിഴവില്ല

അപ്പീൽ തള്ളിക്കൊണ്ട് ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

1. നിലവിലെ കേസിൽ, ഹർജിക്കാരന്റെ കൈവശാവകാശം ഹൈക്കോടതി ശരിവെച്ചത് പ്രധാനമായും രണ്ടു കാരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. ഒന്നാമതായി, ഈ വ്യവഹാരത്തിലെ എതിർകക്ഷി മുൻപ് ഇതേ വസ്തുവിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശം പ്രഖ്യാപിക്കാനും കൈവശാവകാശം തിരിച്ചു പിടിക്കാനുമായി അതിന്റെ മാനേജർക്കെതിരെ ഒരു വ്യവഹാരം ഫയൽ ചെയ്തിരുന്നു;

പ്രസ്തുത കേസ് കോടതി തള്ളിക്കളയുകയും കൈവശം തിരിച്ചു നൽകണമെന്ന എതിർകക്ഷിയുടെ ആവശ്യം നിരസിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ, താനാണ് കൈവശാവകാശി എന്ന് വാദിക്കാൻ പോലും എതിർകക്ഷിയ്ക്ക് കഴിയില്ല. രണ്ടാമതായി, ക്രോസ്സ് വിസ്താരത്തിനിടെ, ഹർജിക്കാരൻ വസ്തു വാങ്ങിയ ശേഷം അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന കെട്ടിടം പൊളിച്ചുമാറ്റിയെന്ന് എതിർകക്ഷി സ്വയം സമ്മതിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. [ഖണ്ഡിക 20][889-A-B]

2. ഒരു വസ്തുവിൽ കയ്യേറ്റം നടത്തുന്ന വ്യക്തിയ്ക്ക് പോലും, സ്ഥാപിതമായ കൈവശാവകാശം ഉണ്ടെങ്കിൽ, നിരോധന ഉത്തരവ് നേടാൻ കഴിയും എന്നത് ഒരു പൊതു നിയമ തത്വമാണെന്ന ഹൈക്കോടതിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടും ശരിയാണ്. എന്നാൽ, ഹർജിക്കാരൻ തന്നെ ഉടമസ്ഥാവകാശം സംബന്ധിച്ച തർക്കത്തെക്കുറിച്ച് പരാതിയിൽ വിശദീകരിക്കുകയും നിരോധന ഉത്തരവിന്റെ രൂപത്തിലുള്ള അനുകൂല്യത്തിനൊപ്പം ഉടമസ്ഥാവകാശം പ്രഖ്യാപിച്ചു നൽകണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, സാഹചര്യം വ്യത്യസ്തമാകും. മുൻ വ്യവഹാരങ്ങളിൽ ഡി.ഡബ്ലിയു 1-ന അനുകൂലമായി തീർപ്പ് ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ, ഉടമസ്ഥത സംബന്ധിച്ച തർക്കത്തെക്കുറിച്ച് ഹർജിക്കാരൻ പരാതിയിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടില്ലെന്നത് പരാതി പ്രാഥമികമായി പരിശോധിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണെന്ന് ഹൈക്കോടതി ശരിയായി നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉടമസ്ഥാവകാശം പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടാതെ, വെറും ശാശ്വത നിരോധന ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്ന് മാത്രം ആവശ്യപ്പെടാൻ ഹർജിക്കാരന് കഴിയില്ലെന്ന തത്വം നിലവിലെ കേസിന്റെ വസ്തുതകൾക്ക് ബാധകമാകില്ലെന്ന ഹൈക്കോടതിയുടെ നിരീക്ഷണം ശരിയാണ്. [ഖണ്ഡിക 21][889-G-H; 890-A]

3. നിലവിലെ കേസിൽ, ഈ അപ്പീലിന് ആധാരമായ നിലവിലെ വ്യവഹാരം, ഉടമസ്ഥാവകാശവും കൈവശാവകാശവും പ്രഖ്യാപിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന വ്യവഹാരമായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് നിരോധന ഉത്തരവ് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു. നേരത്തെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത് പോലെ, നിലവിലെ കേസിന്റെ വസ്തുതകൾ പരിഗണിച്ചു കൊണ്ട്, ഹർജിക്കാരന് പ്രസ്തുത വസ്തുവിന്മേൽ ഉടമസ്ഥാവകാശം ഉണ്ടോയെന്ന് പരിശോധിക്കാതെ തന്നെ, നിരോധന ഉത്തരവ് ആവശ്യപ്പെട്ട് ഹർജിക്കാരൻ ഫയൽ ചെയ്ത വ്യവഹാരം നിലനിൽക്കുമെന്ന്

വിധിക്കാനുള്ള മതിയായ കാരണങ്ങൾ ഹൈക്കോടതി നൽകിയിട്ടുണ്ട്; പ്രത്യേകിച്ച്, പ്രസ്തുത വ്യവഹാര വസ്തുവിന്മേലുള്ള ഉടമസ്ഥാവകാശം പ്രഖ്യാപിക്കാനും കൈവശാവകാശം തിരിച്ചു പിടിക്കാനുമായി ഒന്നാം എതിർകക്ഷി നേരത്തെ ആരംഭിച്ച കേസിൽ പ്രസ്തുത കക്ഷി പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നിരിക്കെ. എതിർകക്ഷി സമർപ്പിച്ച തെളിവുകൾ കോടതി പരിശോധിച്ചില്ലെന്ന അപ്പീൽവാദികളുടെ വാദവും തെറ്റാണ്. വിചാരണക്കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും വാക്കാലുള്ള തെളിവുകൾ മാത്രമല്ല, എതിർകക്ഷി സമർപ്പിച്ച എക്സിബിറ്റുകളും പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നത് ഹൈക്കോടതി അതിന്റെ വിധിന്യായത്തിൽ നടത്തിയ ചർച്ചയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. [ഖണ്ഡിക 25][891-F-H; 892-A]

4. A-1, A-2 എന്നീ എക്സിബിറ്റുകളുടെ സാധുത പരിശോധിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും ഹർജിക്കാരനുള്ളതായി അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ കൈവശാവകാശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെ നിരോധന ഉത്തരവ് ആവശ്യപ്പെട്ട് ഹർജിക്കാരൻ സമർപ്പിച്ച വ്യവഹാരത്തിൽ തീർപ്പ് കൽപിക്കാമെന്നുമുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ വീക്ഷണത്തിൽ ഈ കോടതി പിഴവ് കാണുന്നില്ല. അതിനാൽ, ആദ്യ അപ്പീൽ കോടതിയുടെ വിധിന്യായം റദ്ദാക്കിക്കൊണ്ടും വിചാരണക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പുനഃസ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടും, ഹർജിക്കാരൻ സമർപ്പിച്ച രണ്ടാം അപ്പീൽ അനുവദിച്ച ഹൈക്കോടതി വിധിയിൽ ഈ കോടതി പിഴവൊന്നും കാണുന്നില്ല. [ഖണ്ഡിക 26][892-B]

നഗർ പാലിക, ജിന്ദ് വേഴ്സസ് ജഗത് സിംഗ്, അഡ്വക്കേറ്റ് **(1995) 3 എസ്.സി.സി 426 : [1995] 3 എസ്.സി.ആർ 9;** *യമുനാ നഗർ ഇംപ്രൂവ്മെന്റ് ട്രസ്റ്റ് വേഴ്സസ് ഖരിയാതി ലാൽ* **(2005) 10 എസ്.സി.സി 30;** *നിയമപരമായ പ്രതിനിധികൾ മുഖാന്തിരം (പരേതനായ) ജഗദീഷ് പ്രസാദ് പട്ടേലും മറ്റൊരാളും വേഴ്സസ് ശിവനാഥും മറ്റുള്ളവരും* **(2019) 6 എസ്.സി.സി 82 : [2019] 6 എസ്.സി.ആർ 518;** *അജേന്ദ്ര പ്രസാദ്ജി നരേന്ദ്ര പ്രസാദ്ജി പാണ്ഡെ വേഴ്സസ് സ്വാമി കെ. നാരായണദാസ്ജിയും മറ്റുള്ളവരും* **(2005) 10 എസ്.സി.സി 11 : [2005] 1 സപ്ള്ളിമെന്ററി എസ്.സി.ആർ 392 ;**

നായർ സർവീസ് സൊസൈറ്റി ലിമിറ്റഡ് വേഴ്സസ് കെ.സി അലക്സാണ്ടറും മറ്റുള്ളവരും **എ.ഐ.ആർ 1968 എസ്.സി 1165 : [1968] എസ്.സി.ആർ 163 – പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു**

പാരി v. ക്ലിസ്സോൾഡ് **(1907) എ.സി 73 – പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.**

കേസ് ലോ റഫറൻസ്

ഖണ്ഡിക 11-ൽ	**(2005) 10 എസ്.സി.സി 30**	**പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു**
ഖണ്ഡിക 11,18-ൽ	**[1995] 3 എസ്.സി.ആർ 9**	**പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു**
ഖണ്ഡിക 22-ൽ	**[1968] എസ്.സി.ആർ 163**	**പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു**
ഖണ്ഡിക 22-ൽ	**[2005] 1 സപ്ള്മെന്റെറി എസ്.സി.ആർ 392**	**പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു**
ഖണ്ഡിക 11, 24-ൽ	**[2019] 6 എസ്.സി.ആർ 518**	**പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു**

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരപരിധി : 2010-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 9472

2009-ലെ എസ്.എ നമ്പർ 39-ൽ മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി 28.04.2009-ന പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

അഭിഭാഷകർ ശ്രീമതി കെ അഭിരാമി, വി. രാഘവാചാരി, ജി ബാലാജി എന്നിവർ അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി.

അഭിഭാഷകർ വി പ്രഭാകർ, ശ്രീമതി ഇ.ആർ സുമതി, ശ്രീമതി ജ്യോതി പരാശർ, എൻ. ജെ രാമചന്ദർ, ശ്രീമതി എസ് സ്പന്ദന റെഡ്ഡി എന്നിവർ എതിർകക്ഷിയ്ക്ക് വേണ്ടി.

കോടതി വിധി പ്രസ്താവിച്ചത്

ജസ്റ്റിസ് അശോക് ഭൂഷൺ

1. 2009-ലെ സെക്കൻഡ് അപ്പീൽ നമ്പർ 39-ൽ മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി 28.04.2009-ന പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായം ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് സമർപ്പിച്ച സിവിൽ വ്യവഹാരത്തിലാണ്

എതിർകക്ഷികൾ നിലവിലെ അപ്പീൽ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിൽ, 2005-ലെ എ.എസ് നമ്പർ 172-ൽ ആദ്യ അപ്പീൽ കോടതി 26.11.2008-ന പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായം തള്ളിക്കൊണ്ടും 2002-ലെ ഓ.എസ് നമ്പർ 188-ൽ വ്യവഹാരം തീർപ്പാക്കിക്കൊണ്ട് വിചാരണക്കോടതി 06.02.2004-ന പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായം പുനഃസ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടും, ഹർജിക്കാരൻ സമർപ്പിച്ച രണ്ടാം അപ്പീൽ ഹൈക്കോടതി അനുവദിച്ചിരുന്നു.

2. യഥാർത്ഥ വ്യവഹാരത്തിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരമാണ് ഈ വിധിന്യായത്തിൽ കക്ഷികളെ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നത്. നിലവിലെ അപ്പീലിന് ആധാരമായ വസ്തുതകൾ ഹ്രസ്വമായി താഴെ നൽകിയിരിക്കുന്നു:

ഈ കേസിലെ എതിർകക്ഷിയായ ആർ. പനീർശെൽവം എന്ന യഥാർത്ഥ ഹർജിക്കാരൻ, വ്യവഹാര വസ്തുവിന്മേലുള്ള തന്റെ സമാധാനപരമായ കൈവശവും അനുഭവവും തടസപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നിന്ന് എതിർകക്ഷികളെ വിലക്കിക്കൊണ്ട് ശാശ്വത നിരോധന ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് നാമക്കലിലെ ജില്ലാ മുൻസിഫ് കോടതിയിൽ 2002-ലെ ഓ.എസ് നമ്പർ 188 ഫയൽ ചെയ്തിരുന്നു. കാളപ്പനായിക്കൻപട്ടി ഗ്രാമത്തിൽ സർവ്വേ നമ്പർ 172/1-ന കീഴിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള, 1777-1/2 ചതുരശ്ര അടി വിസ്തീർണമുള്ള നിലമാണ് പ്രസ്തുത വ്യവഹാര വസ്തു. ഈ വസ്തു പണ്ട് ശ്രീലങ്കയിലേക്ക് കാർഷിക തൊഴിലാളിയായി കുടിയേറുകയും പിന്നീട് അവിടെ വച്ച് മരണപ്പെടുകയും ചെയ്ത, തലമ നായിഡുവിന്റെ മകൻ ധാസി നായിഡു എന്ന വ്യക്തിയുടേതായിരുന്നു എന്നാണ് ഹർജിക്കാരന്റെ വാദം. ധാസി നായിഡുവിന്റെ മകനായ കൃഷ്ണസ്വാമി നായിഡു, 1981-ൽ ഇന്ത്യയിലെത്തുകയും വ്യവഹാര വസ്തുവും മറ്റ് സ്വത്തുക്കളും ഗനി സാഹിബ് എന്ന വ്യക്തിയെ ഏൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അക്കാലത്ത്, ഗനി സാഹിബാണ് ഈ സ്വത്തുക്കൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നത്.

3. ധാസി നായിഡുവിന്റെ അനന്തരാവകാശികൾക്ക് സാധുവായ പ്രതിഫലം നൽകി, 16.07.2001-ലെ രജിസ്റ്റേർഡ് വിൽപ്പനക്കരാർ മുഖാന്തിരം പ്രസ്തുത വ്യവഹാര വസ്തു താൻ

വാങ്ങിയതാണെന്ന് ഹർജിക്കാരൻ അവകാശപ്പെട്ടു. മുൻ സൈനികനായ ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരുമകനും പോലീസ് വകുപ്പിൽ കോൺസ്റ്റബിളുമായ രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയും ചേർന്ന് വ്യവഹാര വസ്തുവിന്മേൽ ഹർജിക്കാരനുള്ള സമാധാനപരമായ കൈവശവും അനുഭവവും തടസ്സപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചുവെന്നായിരുന്നു ഹർജിക്കാരന്റെ വാദം. അതിനാലാണ് പ്രസ്തുത വ്യവഹാരം ഫയൽ ചെയ്തത്. ധാസി നായിഡുവിന്റെ നിയമാനുസൃത അനന്തരാവകാശികൾ 22.05.2001-നു നടപ്പാക്കിയ മുക്ത്യാർ, 16.07.2001-ലെ വില്പനക്കരാർ, ധാസി നായിഡുവിന്റെ പേരിലുള്ള 14.03.1946-ലെ വിൽപ്പനക്കരാർ, 27.02.2001-ലെ വീട്ടുനികുതി രശീത് എന്നീ രേഖകളും വ്യവഹാരത്തിനു അനുബന്ധമായി ഹർജിക്കാരൻ സമർപ്പിച്ചിരുന്നു.

4. ഹർജിക്കാരന്റെ അവകാശവാദം നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് ഒന്നാം എതിർകക്ഷി രേഖാമൂലമുള്ള മൊഴി കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ചിരുന്നു; അതിൽ പ്രസ്തുത വ്യവഹാര വസ്തു ധാസി നായിഡുവിന്റേതായിരുന്നെന്ന് എതിർകക്ഷി സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ 16.07.2001 തീയതിയിലെ രജിസ്റ്റേർഡ് വിൽപ്പനക്കരാർ കെട്ടിച്ചമച്ച വ്യാജരേഖയാണെന്നാണ് എതിർകക്ഷിയുടെ വാദം. വിൽപ്പനക്കരാറിൽ ധാസി നായിഡുവിന്റെ നിയമാനുസൃത അനന്തരാവകാശികൾ-പിന്മുറക്കാർ ആയി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വ്യക്തികൾ വ്യാജന്മാരാണെന്നും ധാസി നായിഡുവിന്റെ യഥാർത്ഥ നിയമാനുസൃത അനന്തരാവകാശികളല്ലെന്നും എതിർകക്ഷി ബോധിപ്പിച്ചു. വ്യവഹാര വസ്തുവിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശം തന്നെ സംശയാസ്പദമാണ്; എന്തെന്നാൽ, ഹർജിക്കാരൻ ഗനി സാഹിബുമായി ഒത്തുചേർന്ന് രണ്ടു പ്രത്യേക മുക്ത്യാറുകൾ ചമയ്ക്കുകയും അവ ഉപയോഗിച്ച് ഹർജിക്കാരൻ സിവിൽ നടപടിക്രമ നിയമത്തിലെ ഓർഡർ VII ചട്ടം 14-നു കീഴിൽ വ്യവഹാരം ഫയൽ ചെയ്യുകയുമാണ് ഉണ്ടായത്. ധാസി നായിഡുവിന്റെ മകൻ സഞ്ജീവി നായിഡു, വ്യവഹാര വസ്തുവും മറ്റു സ്വത്തുക്കളും ഒരു രജിസ്റ്റേർഡ് മുക്ത്യാർ മുഖാന്തിരം പി. രംഗരാജു നായിഡു എന്ന വ്യക്തിയെ ഏൽപ്പിച്ചതാണെന്ന് എതിർകക്ഷികൾ സമർപ്പിച്ച രേഖാമൂലമുള്ള മൊഴിയിൽ അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നു. രംഗരാജു നായിഡു പിന്നീട്

മരണപ്പെടുകയും, ശ്രീമതി അർജ്ജുനാ ദേവി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏക നിയമാനുസൃത അവകാശിയാകുകയും ചെയ്തു. അർജ്ജുനാ ദേവിയുടെ മരണശേഷം അവരുടെ പെൺമക്കളായ നളന്ദ, ഇന്ദിര, ഗുണഭാരതി എന്നിവർ പ്രസ്തുത വസ്തുവിന്റെ അവകാശികളായി. ഒന്നാം എതിർകക്ഷി ഈ മൂന്ന് പെൺമക്കൾക്ക് വേണ്ടി ഗനി സാഹിബിനെതിരെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടിയായ്മാ അവകാശം ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഒരു കേസ് ഫയൽ ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ കേസ് കോടതി തള്ളിക്കളയുകയും, അതിനെ തുടർന്ന് 1994-ലെ എ.എസ്. നമ്പർ 297 എന്ന അപ്പീലായി പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

5. ഹർജിക്കാരൻ സ്വയം പി.ഡബ്ലിയു 1 ആയി വിസ്തരിച്ചു. എതിർകക്ഷി ഡി.ഡബ്ലിയു 1 മുതൽ ഡി.ഡബ്ലിയു 6 വരെയുള്ളവരെ സാക്ഷികളായി വിസ്തരിച്ചു. കൂടാതെ, ഹർജിക്കാരൻ ഏഴ് എക്സിബിറ്റുകളും ഹാജരാക്കിയിരുന്നു. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിചാരണക്കോടതി ഇനിപ്പറയുന്ന മൂന്ന് വിഷയങ്ങൾ പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു:

> "a. വ്യവഹാരത്തിൽ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ശാശ്വത നിരോധന ഉത്തരവ് ലഭിക്കാൻ ഹർജിക്കാരന് അർഹതയുണ്ടോ ?
>
> b. ഹർജിക്കാരൻ വ്യവഹാര വസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥ ഉടമസ്ഥനല്ലെന്ന എതിർകക്ഷികളുടെ പ്രസ്താവന വസ്തുതാപരമാണോ?
>
> c. ഹർജിക്കാരന് ലഭ്യമായിട്ടുള്ള മറ്റു പരിഹാരങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ് ?

6. ശ്രീലങ്കയിൽ തയ്യാറാക്കിയ 22.05.2001-ലെ മുക്ത്യാർ, നാമക്കൽ സബ്-രജിസ്ട്രാർ ഓഫീസിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് വിചാരണക്കോടതി കണ്ടെത്തി. പി.ഡബ്ലിയു 1, പി. ഡബ്ലിയു 2 എന്നീ എക്സിബിറ്റുകളാണ് ഹർജിക്കാരൻ കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ചിരുന്നത്. അതനുസരിച്ച്, ഹർജിക്കാരന് വ്യവഹാരവസ്തുവിന്മേൽ അവകാശവും കൈവശവുമുണ്ടെന്ന് കണ്ടെത്തി വിചാരണക്കോടതി വ്യവഹാരം തീർപ്പാക്കി.

7. വിചാരണക്കോടതിയുടെ വിധിയ്ക്കെതിരെ എതിർകക്ഷികൾ നാമക്കൽ സബ് കോടതിയിൽ 2005-ലെ എ.എസ് നമ്പർ 172 ഫയൽ ചെയ്തു. പി.ഡബ്ലിയു 1, പി. ഡബ്ലിയു 2

എന്നീ എക്സിബിറ്റുകളായി ഹാജരാക്കിയ മുക്ത്യാറുകളുടെ സാധുത പരിഗണിച്ച ഒന്നാം അപ്പീൽ കോടതി, പി.ഡബ്ലിയു 1 എക്സിബിറ്റ് സംശയാസ്പദമായ സാഹചര്യങ്ങളിലുള്ളതാണെന്ന് നിരീക്ഷിച്ചിരുന്നു. അതേസമയം, വിദേശത്ത് വച്ച് തയ്യാറാക്കിയ ഒരു മുക്ത്യാർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്ന നിഗമനത്തിലാണ് ഒന്നാം അപ്പീൽ കോടതി എത്തിച്ചേർന്നത്. എന്നാൽ, പി.ഡബ്ലിയു 1 എക്സിബിറ്റായ മുക്ത്യാർ നടപ്പിലാക്കിയതും ആധികാരികമാക്കിയതും തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നത്, പി.ഡബ്ലിയു 2 എക്സിബിറ്റായ വിൽപ്പനക്കരാറിനെ ദോഷകരമായി ബാധിക്കുമെന്നും ഒന്നാം അപ്പീൽ കോടതി വിധിച്ചു. അതിനാൽ, ഹർജിക്കാരന് വ്യവഹാരവസ്തുവിന്മേലുള്ള ഉടമസ്ഥാവകാശം തെളിയിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കൂടാതെ, ഇതേ വ്യവഹാര വസ്തുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒന്നാം എതിർകക്ഷി 1987-ലെ ഒ.എസ് നമ്പർ 524 ഫയൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ഒന്നാം അപ്പീൽ കോടതി ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. തനിക്കും മൂന്ന് പെണ്മക്കൾക്കും വ്യവഹാരവസ്തുവിന്മേൽ ഉടമസ്ഥതയും കൈവശാവകാശവും അവകാശപ്പെട്ട് ഒന്നാം എതിർകക്ഷി സമർപ്പിച്ച പ്രസ്തുത വ്യവഹാരം കോടതി തള്ളിയതിനാൽ, പ്രസ്തുത വസ്തുവിന്റെ ഉടമസ്ഥതയും കൈവശവും ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ മൂന്ന് പെണ്മക്കൾക്കാണെന്ന് തെളിയിക്കാൻ എതിർകക്ഷിക്കും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നാലും, വ്യവഹാര വസ്തുവിന്റെ ഉടമസ്ഥത തെളിയിക്കുന്നതിൽ ഹർജിക്കാരൻ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി ഒന്നാം അപ്പീൽകോടതി അപ്പീൽ അനുവദിക്കുകയും വിചാരണക്കോടതിയുടെ വിധി റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്തു. ഒന്നാം അപ്പീൽ കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ അസന്തുഷ്ടരായി ഹർജിക്കാരൻ രണ്ടാം അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തു.

8. ഹർജിക്കാരന്റെ അപ്പീൽ പരിഗണിച്ച ഹൈക്കോടതി 28.04.2009-ലെ വിധിന്യായത്തിലൂടെ സാരവത്തായ മൂന്ന് നിയമപ്രശ്നങ്ങളിൽ തീർപ്പ് കല്പിച്ചുകൊണ്ട് രണ്ടാം അപ്പീൽ അനുവദിക്കുകയും ഹർജിക്കാരന് അനുകൂലമായി നിരോധന ഉത്തരവ് അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് വിചാരണക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായം ശരിവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. വ്യവഹാര വസ്തുവിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും കൈവശാവകാശം തിരിച്ചുനൽകുകയും ചെയ്യണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് എതിർകക്ഷി ഫയൽ ചെയ്ത 1987-ലെ

ഒറിജിനൽ സ്യൂട്ട് നമ്പർ 524 വിചാരണക്കോടതി തള്ളുകയും ആ വിധിയ്ക്കെതിരെ സമർപ്പിച്ച 1994-ലെ എ.എസ് നമ്പർ 297 തള്ളിപ്പോകുകയും ചെയ്തെന്നിരിക്കെ, എതിർകക്ഷിയ്ക്ക് വ്യവഹാര വസ്തുവിന്മേൽ ഉടമസ്ഥാവകാശമോ കൈവശാവകാശമോ ഇല്ലെന്ന് മുൻകേസുകളിൽ തീർപ്പായിട്ടുണ്ടെന്ന് ഹൈക്കോടതി ചൂണ്ടിക്കാട്ടി; കൂടാതെ ഹർജിക്കാരന് പ്രസ്തുത വസ്തുവിന്മേൽ കൈവശാവകാശമുണ്ടെന്ന് എതിർകക്ഷി കോടതിയിൽ സമ്മതിച്ചിട്ടുമുണ്ട്; ഈ വസ്തുതകളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ഹർജിക്കാരന് അനുകൂലമായി വ്യവഹാരത്തിൽ തീർപ്പ് കല്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒന്നാം അപ്പീൽ കോടതി A-1, A-2 എന്നീ എക്സിബിറ്റുകളുടെ സാധുത പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരുന്നില്ലെന്നും ഹൈക്കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഹർജിക്കാരൻ സമർപ്പിച്ച രണ്ടാം അപ്പീൽ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിൽ അസന്തുഷ്ടരായാണ് എതിർകക്ഷികൾ നിലവിലെ അപ്പീൽ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

9. അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി അഭിഭാഷക ശ്രീമതി കെ അഭിരാമിയും എതിർകക്ഷിയ്ക്ക് വേണ്ടി അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ വി പ്രഭാകരും ഹാജരായി.

10. 16.07.2001-ലെ വിൽപ്പനക്കരാറിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഹർജിക്കാരൻ വ്യവഹാര വസ്തുവിന്മേൽ അവകാശം ഉന്നയിക്കുന്നതെന്നും, ധാസി നായിഡുവിന്റെ അനന്തരാവകാശികൾ നടപ്പിലാക്കിയ യഥാർത്ഥ മുക്ത്യാറിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നടപ്പാക്കാത്ത പ്രസ്തുത വിൽപ്പനക്കരാർ അസാധുവാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നിരിക്കെ, ഹർജിക്കാരന്റെ വ്യവഹാരം തള്ളണമെന്നും അപ്പീൽവാദികളുടെ അഭിഭാഷക വാദിച്ചു. ഹർജിക്കാരൻ തന്റെ വാദത്തിന്റെ ബലത്തിലാണ് വ്യവഹാരത്തിൽ വിജയിക്കേണ്ടതെന്നും അല്ലാതെ എതിർകക്ഷികളുടെ കേസ് ദുർബലമായത് മുതലെടുത്താകരുതെന്നും അഭിഭാഷക വാദിച്ചു. വ്യവഹാര വസ്തുവിന്മേൽ തങ്ങൾക്ക് ഉടമസ്ഥാവകാശവും കൈവശാവകാശവും ഉണ്ടെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിൽ എതിർകക്ഷികൾ പരാജയപ്പെട്ടെങ്കിലും അതിന്റെ മാത്രം അടിസ്ഥാനത്തിൽ വ്യവഹാരം ഹർജിക്കാരന് അനുകൂലമായി തീർപ്പാക്കാനാകില്ല.

11. എതിർകക്ഷികൾ സമർപ്പിച്ച രേഖകൾ വിചാരണക്കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും വേണ്ടവിധം പരിഗണിച്ചില്ലെന്നും അപ്പീൽവാദികളുടെ അഭിഭാഷക കോടതിയിൽ ബോധിപ്പിച്ചു. **നഗർ പാലിക, ജിന്ദ് വേഴ്സസ് ജഗത് സിംഗ്, അഡ്വക്കേറ്റ് (1995) 3 എസ്.സി.സി 426; യമുനാ നഗർ ഇംപ്രൂവ്മെന്റ് ട്രസ്റ്റ് വേഴ്സസ് ഖരിയാതി ലാൽ (2005) 10 എസ്.സി.സി 30; നിയമപരമായ പ്രതിനിധികൾ മുഖാന്തിരം (പരേതനായ) ജഗദീഷ് പ്രസാദ് പട്ടേല്യും മറ്റൊരാളും വേഴ്സസ് ശിവനാഥും മറ്റുള്ളവരും (2019) 6 എസ്.സി.സി 82** എന്നീ കേസുകളിൽ ഈ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായങ്ങളും അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷക ആശ്രയിക്കുകയുണ്ടായി.

12. എതിർകക്ഷിയ്ക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ വി പ്രഭാകർ അപ്പീൽവാദികളുടെ അഭിഭാഷകയുടെ വാദങ്ങളെ ശക്തിയുക്തം ഖണ്ഡിച്ചു. വ്യവഹാര വസ്തുവിന്മേൽ തനിക്കുള്ള കൈവശാവകാശം ഹർജിക്കാരൻ വിജയകരമായി തെളിയിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നും ഇത് എതിർകക്ഷിയും തന്റെ മൊഴിയിൽ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നിരിക്കെ നിരോധന ഉത്തരവ് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള വ്യവഹാരത്തിൽ വിചാരണക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായം ഉചിതമാണെന്നും എതിർകക്ഷിയുടെ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. രജിസ്റ്റേർഡ് വിൽപ്പനക്കരാർ ഹാജരാക്കുക വഴി ഹർജിക്കാരൻ വാസ്തവത്തിൽ തന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശവും തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ധാസി നായിഡുവിന്റെ നിയമാനുസൃത അനന്തരാവകാശികൾ നടപ്പിലാക്കിയ മുക്ത്യാറിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വിൽപ്പനക്കരാർ മുഖാന്തിരമാണ് ഹർജിക്കാരൻ വ്യവഹാര വസ്തു വാങ്ങിയിട്ടുള്ളത്. ശ്രീലങ്കയിൽ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളതും നാമക്കലിൽ സബ് രജിസ്ട്രാർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതുമായ പ്രസ്തുത മുക്ത്യാർ യഥാവിധി നടപ്പിലാക്കിയതല്ലെന്നും ആധികാരികമല്ലെന്നും വിധിച്ചതിൽ ഒന്നാം അപ്പീൽ കോടതിയ്ക്ക് പിഴവ് സംഭവിച്ചു. രേഖകളിലുള്ള തെളിവുകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത് പ്രകാരം, വ്യവഹാര വസ്തുവിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പഴയ കെട്ടിടം ഹർജിക്കാരൻ പൊളിച്ചു മാറ്റിയിട്ടുള്ളതിനാൽ, ഹർജിക്കാരന്റെ കൈവശാവകാശം എതിർകക്ഷിയ്ക്ക് നിഷേധിക്കാനാകില്ല. പ്രസ്തുത വസ്തുവിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശം പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്നും കൈവശാവകാശം തിരിച്ച് നൽകണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ട് അതിന്റെ മാനേജരായിരുന്ന ഗനി

സാഹിബിനെതിരെ എതിർകക്ഷി സമർപ്പിച്ച വ്യവഹാരവും തള്ളിപ്പോയതിനാൽ, ഹർജിക്കാരന്റെ വ്യവഹാരത്തെ എതിർക്കാൻ എതിർകക്ഷിയ്ക്ക് യാതൊരു അവകാശവുമില്ല.

13. ഇരുകക്ഷികളുടെയും അഭിഭാഷകർ ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങളും അനുബന്ധമായി സമർപ്പിച്ച രേഖകളും ഈ കോടതി പരിശോധിച്ചു.

14. വ്യവഹാര വസ്തുവിന്മേൽ തനിക്ക് ഉടമസ്ഥാവകാശവും കൈവശാവകാശവും ഉള്ളതിനാൽ പ്രസ്തുത വസ്തുവിന്മേൽ തനിക്കുള്ള സമാധാനപൂർണമായ കൈവശവും അനുഭവവും തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നിന്ന് എതിർകക്ഷികളെ വിലക്കണമെന്നാണ് ഹർജിക്കാരൻ തന്റെ പരാതിയിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. പ്രസ്തുത വ്യവഹാരം മുഖാന്തിരം ഹർജിക്കാരൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുള്ള പരിഹാരങ്ങൾ ഇനിപ്പറയുന്നവയാണ്:

(a) വ്യവഹാര വസ്തുവിന്മേൽ ഹർജിക്കാരനുള്ള സമാധാനപൂർണമായ കൈവശവും അനുഭവവും ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നിന്ന് എതിർകക്ഷികളെയും അവരുടെ ആളുകളെയും വിലക്കിക്കൊണ്ട് ഒരു ശാശ്വത നിരോധന ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുക;

(b) ഈ കേസിന്റെ വസ്തുതകൾക്ക് അനുസൃതമായി, ബഹുമാനപ്പെട്ട കോടതിയ്ക്ക് ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന മറ്റു പരിഹാരമോ പരിഹാരങ്ങളോ അനുവദിക്കുക;

(c) എതിർകക്ഷികളോട് വ്യവഹാര ചിലവ് അടയ്ക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ച് നീതി നടപ്പിലാക്കുക."

15. ഹർജിക്കാരൻ വ്യവഹാര വസ്തുവിന്മേലുള്ള ഉടമസ്ഥാവകാശവും കൈവശാവകാശവും തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അതുകൊണ്ട് തന്നെ നിരോധന ഉത്തരവ് നേടാൻ അർഹനാണെന്നും വിചാരണക്കോടതി കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. എതിർകക്ഷി നേരത്തെ സമർപ്പിച്ച 1987-ലെ ഒ.എസ് നമ്പർ 524 വിചാരണക്കോടതി തള്ളിയതും പ്രസ്തുത വിധിക്കെതിരെ എതിർകക്ഷി സമർപ്പിച്ച 1994-ലെ എ.എസ് നമ്പർ 297 അപ്പീൽ കോടതി തള്ളിയതും മൂന്ന് കോടതികളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധിന്യായങ്ങൾ

ഹർജിക്കാരൻ വിചാരണക്കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു. 1987-ലെ ഓ.എസ് നമ്പർ 524-ൽ വിചാരണക്കോടതി 23.11.1992-ന പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിന്റെ പകർപ്പ് അനുബന്ധം P5 ആയി രേഖകളിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത മൂന്ന് പെൺമക്കളും ചേർന്നാണ് പ്രസ്തുത വ്യവഹാരം ഫയൽ ചെയ്തിരുന്നത്; മൂന്ന് പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത പെൺമക്കളുടെയും പിതാവ്, രക്ഷാകർത്താവ്, അടുത്ത സുഹൃത്ത് എന്ന നിലയിൽ, 1987-ലെ ഓ.എസ് നമ്പർ 524-ലെ ഹർജിക്കാരൻ, വ്യവഹാര വസ്തുവിന്മേൽ ശ്രീ പി. രംഗരാജ നായിഡു മുഖാന്തിരം ഉടമസ്ഥാവകാശം ഉന്നയിച്ചിരുന്നു. വസ്തുവിന്റെ മാനേജരായിരുന്ന ഗനി സാഹിബിനെ എതിർകക്ഷിയായി ചേർത്ത വ്യവഹാരത്തിൽ, വസ്തുവിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശവും കൈവശാവകാശവും തനിക്ക് അനുവദിക്കണമെന്നും തനിക്ക് അനുകൂലമായി ശാശ്വത നിരോധന ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്നുമായിരുന്നു ഹർജിക്കാരന്റെ ആവശ്യം. ഹർജിയിലെ ആവശ്യങ്ങൾ എതിർത്തുകൊണ്ട് എതിർകക്ഷി ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങളിൽ, വ്യവഹാര വസ്തു ധാസി നായിഡുവിന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലായിരുന്നെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ കൃഷ്ണസ്വാമി നായിഡു ഇന്ത്യയിലേയ്ക്ക് വന്നപ്പോൾ, പ്രസ്തുത വസ്തു കൈവശം വച്ച് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത് എതിർകക്ഷിയായതിനാൽ, വസ്തു നോക്കിനടത്താൻ എതിർകക്ഷിയെ ചുമതലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് മുക്ത്യാർ നടപ്പാക്കുകയായിരുന്നെന്നും ബോധിപ്പിച്ചിരുന്നു. പ്രസ്തുത വ്യവഹാരത്തിലെ ഹർജിക്കാരൻ വ്യവഹാരവസ്തുവിന്മേലുള്ള ഉടമസ്ഥാവകാശവും കൈവശാവകാശവും തെളിയിക്കാൻ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന് വിചാരണക്കോടതി വിധിച്ചു. കൂടാതെ, വസ്തുവിന്റെ കൈവശാവകാശം എതിർകക്ഷിയ്ക്കാണെന്ന് ഹർജിക്കാരനായ സുബ്രമണ്യൻ കോടതിയിൽ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. വിചാരണക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിന്റെ 11-ആം ഖണ്ഡികയിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

> "11. ...ഈ കേസിൽ, വ്യവഹാര വസ്തുക്കൾ എതിർകക്ഷിയുടെ കൈവശമാണെന്ന് ഹർജിക്കാർ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, വ്യവഹാര വസ്തുക്കളുടെ കൈവശാവകാശം എതിർകക്ഷിയ്ക്കാണെന്ന് ഹർജിക്കാർ സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ,

എതിർകക്ഷിയുടെ പേരിൽ കൃഷ്ണസ്വാമി നടപ്പിലാക്കിയ മുക്ത്യാർ എതിർകക്ഷി ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ കൂടിയും, ഡി.ഡബ്ലിയു 1-ന്റെ മൊഴിയിൽ, കൃഷ്ണസ്വാമി മുക്ത്യാർ മുഖേന എതിർകക്ഷിയ്ക്ക് അധികാരം കൈമാറിയിട്ടുണ്ടെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് സ്വീകാര്യമാണ്. ഡി.ഡബ്ലിയു 2-നെ വിസ്തരിച്ചതിൽ നിന്ന്, ധാസി നായിഡുവിന്റെ മരണശേഷം സഞ്ജീവി നായിഡു, നല്ല നായിഡു, കൃഷ്ണസ്വാമി നായിഡു എന്നിവരാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയമാനുസൃത അനന്തരാവകാശികൾ എന്നത് വ്യക്തമായിട്ടുണ്ട്...കൃഷ്ണസ്വാമിയുടെ മുക്ത്യാർ ഏജന്റ് എന്ന നിലയിൽ വ്യവഹാര വസ്തു കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്നതും കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതും എതിർകക്ഷിയാണെന്നും അതിനാൽ അദ്ദേഹം വ്യവഹാര വസ്തുവിലെ കുടിയാനല്ലെന്നും കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ളതിനാൽ യഥാക്രമം രണ്ടാമത്തെയും അഞ്ചാമത്തേയും തർക്കങ്ങൾക്കും ഉത്തരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു...."

16. വ്യവഹാര വസ്തുവിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശവും കൈവശാവകാശവും അനുവദിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് സുബ്രമണ്യൻ സമർപ്പിച്ച വ്യവഹാരം വിചാരണക്കോടതി തള്ളിയതിനെ തുടർന്ന്, പ്രസ്തുത വിധിക്കെതിരെ ഫയൽ ചെയ്ത 1994-ലെ എ.എസ് നമ്പർ 297 അപ്പീൽ, സേലത്തെ ജില്ലാ കോടതി 08.09.1995-ന തള്ളി.

17. മുൻകേസുകൾ യഥാവിധി ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഹൈക്കോടതി വിധിന്യായത്തിൽ, സുബ്രഹ്മണ്യനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൂന്ന് പെൺമക്കളും നേരത്തെ സമർപ്പിച്ച വ്യവഹാരത്തിൽ കോടതി നടത്തിയ കണ്ടെത്തലുകളിൽ നിന്ന്, എതിർകക്ഷികൾക്ക് വ്യവഹാര വസ്തുവിന്മേൽ കൈവശാവകാശമില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണെന്ന് വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്. എതിർകക്ഷി സ്വയം വ്യവഹാരത്തിൽ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഹർജിക്കാരന് കൈവശം ലഭിക്കുന്നതെന്നും ഹൈക്കോടതി ശരിയായി നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിധിന്യായത്തിന്റെ 24-ആം ഖണ്ഡികയിൽ ഹൈക്കോടതി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു:

"24. ...എതിർകക്ഷികൾ സ്വയം അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളുടെയും എതിർകക്ഷി തന്നെ തുടങ്ങിവച്ച്, പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന് ദോഷകരമായി മാറിയ മുൻ

നടപടിക്രമങ്ങളുടെ വസ്തുതകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഹർജിക്കാരന് കൈവശം അനുവദിക്കുന്നത്."

18. നിലവിലെ വ്യവഹാരത്തിൽ ഹർജിക്കാരൻ വ്യവഹാര വസ്തുവിന്മേൽ ഉടമസ്ഥാവകാശവും കൈവശാവകാശവും ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഹർജിക്കാരന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശം സാധുവാണോയെന്ന് പരിശോധിക്കാതിരുന്നതിലും അങ്ങനെ പരിശോധിക്കാതെ വ്യവഹാരത്തിൽ തീർപ്പ് കല്പിച്ചതിലും ഹൈക്കോടതിയ്ക്ക് പിഴവ് പറ്റിയിട്ടുണ്ടെന്നുമാണ് അപ്പീൽവാദികളുടെ അഭിഭാഷക കോടതിയിൽ ബോധിപ്പിച്ചത്. **നഗർ പാലിക, ജിന്ദ് വേഴ്സസ് ജഗത് സിംഗ്, അഡ്വക്കേറ്റ് (1995) 3 എസ്.സി.സി 426** കേസിൽ ഈ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായം അപ്പീൽവാദികളുടെ അഭിഭാഷക ആശ്രയിക്കുകയുണ്ടായി. പ്രസ്തുത കേസിൽ, നിരോധന ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് എതിർകക്ഷി ഫയൽ ചെയ്ത വ്യവഹാരം മുൻസിപ്പൽ സമിതി എതിർത്തു; തർക്കഭൂമിയിൽ എതിർകക്ഷിയ്ക്ക് ഉടമസ്ഥാവകാശമോ കൈവശാവകാശമോ ഇല്ലെന്നായിരുന്നു സമിതിയുടെ വാദം. ഇതേതുടർന്ന്, പ്രസ്തുത കേസ് വിചാരണക്കോടതി തള്ളി. ഇതിനെതിരെ സമർപ്പിച്ച അപ്പീലിൽ ഒന്നാം അപ്പീൽ കോടതി എതിർകക്ഷിയ്ക്ക് അനുകൂലമായി വ്യവഹാരം തീർപ്പാക്കുകയും ആ വിധിയ്ക്കെതിരെ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട രണ്ടാം അപ്പീൽ ഹൈക്കോടതി തള്ളുകയും ചെയ്തു. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് നഗർ പാലിക ഈ കോടതിയിൽ അപ്പീൽ സമർപ്പിച്ചത്. ഹൈക്കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വിൽപ്പനക്കരാറിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തർക്കവസ്തുവിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശം എതിർകക്ഷി സ്വന്തമാക്കിയെന്നത് ഈ കേസിൽ തത്വത്തിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട വസ്തുതയാണെന്നും അത് മുൻസിപ്പൽ സമിതി ഒരു ഘട്ടത്തിലും ചോദ്യം ചെയ്തില്ലെന്നുമുള്ള അനുമാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് കീഴ്ക്കോടതി വിധി പ്രഖ്യാപിച്ചതെന്നാണ് നഗർ പാലിക ഈ കോടതിയിൽ വാദിച്ചത്. ഒന്നാം അപ്പീൽ കോടതിയുടെ വിധിയോട് വിയോജിച്ചുകൊണ്ട് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിയുടെ 6-ആം ഖണ്ഡികയിൽ ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു:

"6. മുൻസിപ്പൽ സമിതിയുടെ രേഖാമൂലമുള്ള മൊഴിയിൽ എതിർകക്ഷിയ്ക്ക് തർക്ക വസ്തുവിന്മേലുള്ള ഉടമസ്ഥാവകാശവും കൈവശാവകാശവും വ്യക്തമായി നിഷേധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നിരിക്കെ, കോടതിയിൽ ഇന്നേവരെ ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വിൽപ്പനക്കരാറിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തർക്കവസ്തുവിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശം എതിർകക്ഷി സ്വന്തമാക്കിയെന്നത് ഈ കേസിൽ തത്വത്തിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട വസ്തുതയാണെന്നും അത് മുൻസിപ്പൽ സമിതി ഒരു ഘട്ടത്തിലും ചോദ്യം ചെയ്തില്ലെന്നുമുള്ള അനുമാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അപ്പീൽ കോടതി മുന്നോട്ട് പോയതെങ്ങനെയെന്ന് വിശദീകരിക്കാൻ എതിർകക്ഷിയുടെ അഭിഭാഷകന് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഞങ്ങളുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, ഈ കോടതിയിൽ ഇന്നേവരെ ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വിൽപ്പനക്കരാറിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എതിർകക്ഷി തർക്കവസ്തു വാങ്ങിയെന്ന് പറയപ്പെടുന്ന തീയതിയ്ക്ക് ശേഷമുള്ള, പ്രസ്തുത വസ്തുവിന്മേൽ എതിർകക്ഷിയ്ക്കുള്ള കൈവശാവകാശം മാത്രം പരിശോധിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ച അപ്പീൽകോടതിയ്ക്ക് ഗുരുതരമായ പിഴവ് സംഭവിച്ചു. ഉടമസ്ഥത ആധാരമാക്കിയുള്ള ഇരു വ്യവഹാരത്തിലെ പ്രധാന വിഷയം, അതായത് എതിർകക്ഷി വ്യവഹാര വസ്തുവിന്മേൽ തനിക്കുള്ള ഉടമസ്ഥാവകാശം തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നത് കോടതി പരിശോധിച്ചതേയില്ല. തർക്കവസ്തുവിന്മേൽ തനിക്കുള്ള ഉടമസ്ഥാവകാശം തെളിയിക്കേണ്ട ചുമതല പ്രസ്തുത എതിർകക്ഷിയ്ക്ക് ആയിരുന്നുവെന്നതിൽ തർക്കമില്ല. കൂടാതെ, പട്ടയിലെ കൂട്ടോഹരികളിൽ ഒന്നിന്റെ ഓഹരിയാണ് പ്രസ്തുത എതിർകക്ഷി അവകാശപ്പെടുന്നതെന്നും എന്നാൽ കൂട്ടുടമസ്ഥതയിലുള്ള ഒരു വസ്തുവിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തിന്മേൽ മാത്രമായി ഉടമസ്ഥത അവകാശപ്പെടാൻ ഒരു കൂട്ടോഹരിയുടമയ്ക്കും കഴിയില്ലെന്നും അപ്പീൽവാദി അപ്പീൽ കോടതിയിൽ ബോധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ കേസിന്റെ ഇത്തരത്തിലുള്ള അടിസ്ഥാന വിഷയങ്ങൾ പരിഗണിക്കാതിരുന്ന അപ്പീൽ കോടതി, 1974-75 വർഷത്തെ ജാമാബന്ദി, 1977-79 വർഷത്തെ ഖസ്ര ഗിർദ്വാരി എന്നിങ്ങനെ, 1974-75 വർഷം തൊട്ടുള്ള റെവന്യൂ രേഖകൾ മാത്രമാണ് പരിശോധിച്ചത്."

19. പ്രസ്തുത വ്യവഹാരം 1963-ലെ സ്പെഷ്യൽ റിലീഫ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 6-ന കീഴിൽ പരിഗണിക്കണമെന്ന് വാദത്തിനിടെ എതിർകക്ഷി ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ എതിർകക്ഷിയുടെ ഈ അപേക്ഷ കോടതി തള്ളി. വകുപ്പ് 6 പ്രകാരം എതിർകക്ഷി ഉന്നയിച്ച ആവശ്യം നിരസിച്ചുകൊണ്ട് വിധിന്യായത്തിന്റെ 9-ആം ഖണ്ഡികയിൽ ഈ കോടതി ഇനിപ്പറയുന്ന പ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:

> "9. ഈ കേസിന്റെ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, 1963-ലെ സ്പെഷ്യൽ റിലീഫ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 6 എങ്ങനെയാണ് പ്രസ്തുത കേസിൽ ബാധകമാകുകയെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമാകുന്നില്ല. അപ്പീൽവാദിയായ മുൻസിപ്പൽ സമിതി തന്നെ കുടിയൊഴിപ്പിച്ചുവെന്ന് ഹർജിക്കാരനായ എതിർകക്ഷി ഒരു ഘട്ടത്തിലും ആരോപിച്ചിട്ടില്ല. മറിച്ച്, താൻ തർക്കഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥനാണെന്നും അതിന്റെ കൈവശാവകാശം തനിക്കാണെന്നുമാണ് അദ്ദേഹം അവകാശപ്പെട്ടത്. തന്റെ കൈവശം തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നിന്ന് അപ്പീൽവാദിയെ വിലക്കിക്കൊണ്ട് ശാശ്വത നിരോധന ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആവശ്യം. ഉടമസ്ഥാവകാശം ഉൾപ്പെടെയുള്ള അവകാശവാദങ്ങൾക്ക് ഉപോൽബലകമായി ഇരുകക്ഷികളും തെളിവുകൾ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു."

20. നിലവിലെ കേസിൽ, ഹർജിക്കാരന്റെ കൈവശാവകാശം ഹൈക്കോടതി ശരിവെച്ചത് പ്രധാനമായും രണ്ടു കാരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. ഒന്നാമതായി, ഈ കേസിലെ എതിർകക്ഷിയായ സുബ്രമണ്യൻ മുൻപ് ഇതേ വസ്തുവിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശം പ്രഖ്യാപിച്ചു കിട്ടാനും കൈവശാവകാശം തിരിച്ചു പിടിക്കാനുമായി അതിന്റെ മാനേജരായ ഗനി സാഹിബിനെതിരെ ഒരു വ്യവഹാരം ഫയൽ ചെയ്തിരുന്നു; പ്രസ്തുത കേസ് കോടതി തള്ളിക്കളയുകയും കൈവശം തിരിച്ചു നൽകണമെന്ന എതിർകക്ഷിയുടെ ആവശ്യം നിരസിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ, താനാണ് കൈവശാവകാശി എന്ന് വാദിക്കാൻ പോലും എതിർകക്ഷിയ്ക്ക് കഴിയില്ല. രണ്ടാമതായി, ക്രോസ്സ് വിസ്താരത്തിനിടെ, ഹർജിക്കാരൻ വസ്തു വാങ്ങിയ ശേഷം അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന കെട്ടിടം പൊളിച്ചുമാറ്റിയെന്ന്

എതിർകക്ഷി സ്വയം സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ക്രോസ്സ് വിസ്താരത്തിൽ ഡി.ഡബ്ലിയു 1 നൽകിയ മൊഴിയുടെ പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങൾ ഹൈക്കോടതി വിധിന്യായത്തിന്റെ 13-ആം ഖണ്ഡികയിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിധിന്യായത്തിന്റെ 13-ആം ഖണ്ഡികയിൽ ഡി.ഡബ്ലിയു 1-ന്റെ മൊഴി ഉദ്ധരിച്ച ശേഷം ഹൈക്കോടതി ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:

> "13....പ്രസ്തുത ഉദ്ധരണികൾ പ്രാഥമികമായി പരിശോധിക്കുന്നതിൽ നിന്ന്, ഡി.ഡബ്ല്യു.1 (ഡി-1) എങ്ങനെയാണ് അർദ്ധമനസ്സോടെ വസ്തുതയുടെ ഒരു ഭാഗം സമ്മതിക്കുകയും അവശേഷിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തതെന്നും, സത്യം പറയാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം കയ്യൊഴിഞ്ഞതെന്നും വ്യക്തമാണ്. നിയമപോരാട്ടത്തിൽ ഏതുവിധേനയും വിജയം നേടുന്നതിനായി, 1987-ലെ ഓ.എസ് നമ്പർ 524, 1994-ലെ എ.എസ് നമ്പർ 297 എന്നീ കേസുകളിലെ വിധിന്യായങ്ങളിലും ഉത്തരവുകളിലും (എക്സിബിറ്റുകൾ A-3, A-5, A-6, A-7) പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളതിന് കടകവിരുദ്ധമായി, നേരത്തെ ഫയൽ ചെയ്ത കേസ് വ്യവഹാര വസ്തുവിന്റെ കൈവശാവകാശം തിരിച്ച് പിടിക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ളതായിരുന്നില്ലെന്ന് പോലും D-1 ഈ കോടതിയിൽ വാദിച്ചു. എന്നാൽ വ്യവഹാര വസ്തു ഉൾപ്പെടെയുള്ള മുഴുവൻ സ്വത്തിന്റെയും ഉടമസ്ഥാവകാശം പ്രഖ്യാപിച്ചു കിട്ടാനും കൈവശാവകാശം തിരികെ ലഭിക്കാനുമാണ് D-1-ഉം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൂന്ന് പെൺമക്കളും നേരത്തെ വ്യവഹാരം ഫയൽ ചെയ്തതെന്ന് പ്രസ്തുത വിധിന്യായങ്ങളും ഉത്തരവുകളും വ്യക്തമാക്കുന്നു. പ്രസ്തുത വ്യവഹാരത്തിൽ, ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയമാനുസൃത അനന്തരാവകാശികളും തങ്ങൾക്ക് ഉടമസ്ഥാവകാശം ലഭിച്ചത് തങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ മുൻഗാമിയായ രംഗരാജുലു നായിഡുവിൽ നിന്നാണെന്നും മുക്ത്യാർ പ്രകാരമാണ് തങ്ങൾ വ്യവഹാര വസ്തു വാങ്ങിച്ചതെന്നും വാദിച്ചിരുന്നു; എന്നാൽ രണ്ടു കോടതികളും അവരുടെ വാദം നിരാകരിച്ചു. ഈ കേസിലെ വ്യവഹാര വസ്തുവിന്റെ കൈവശാവകാശം എതിർകക്ഷികൾക്കല്ലെന്ന് വിധിക്കാൻ ഈ വസ്തുതകൾ തന്നെ പര്യാപ്തമാണ്."

21. ഒരു വസ്തുവിൽ കയ്യേറ്റം നടത്തുന്ന വ്യക്തിയ്ക്ക് പോലും, സ്ഥാപിതമായ കൈവശാവകാശം ഉണ്ടെങ്കിൽ, നിരോധന ഉത്തരവ് നേടാൻ കഴിയും എന്നത് ഒരു പൊതു നിയമ തത്വമാണെന്ന ഹൈക്കോടതിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടും ശരിയാണ്. എന്നാൽ, ഹർജിക്കാരൻ തന്നെ ഉടമസ്ഥാവകാശം സംബന്ധിച്ച തർക്കത്തെക്കുറിച്ച് പരാതിയിൽ വിശദീകരിക്കുകയും നിരോധന ഉത്തരവിന്റെ രൂപത്തിലുള്ള പരിഹാരത്തിനൊപ്പം ഉടമസ്ഥാവകാശം പ്രഖ്യാപിച്ചു നൽകണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, സാഹചര്യം വ്യത്യസ്തമാകും. മുൻ വ്യവഹാരങ്ങളിൽ ഡി.ഡബ്ലിയു 1-ന അനുകൂലമായി തീർപ്പ് ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ, ഉടമസ്ഥാവകാശത്തെക്കുറിച്ച് ഹർജിക്കാരൻ പരാതിയിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടില്ലെന്നത് പരാതി പ്രാഥമികമായി പരിശോധിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണെന്ന് ഹൈക്കോടതി ശരിയായി നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉടമസ്ഥാവകാശം പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടാതെ, വെറും ശാശ്വത നിരോധന ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്ന് മാത്രം ആവശ്യപ്പെടാൻ ഹർജിക്കാരന് കഴിയില്ലെന്ന തത്വം നിലവിലെ കേസിന്റെ വസ്തുതകൾക്ക് ബാധകമാകില്ലെന്ന ഹൈക്കോടതിയുടെ നിരീക്ഷണം ശരിയാണ്.

22. **നായർ സർവീസ് സൊസൈറ്റി ലിമിറ്റഡ് v. കെ.സി. അലക്സാണ്ടർ & മറ്റുള്ളവർ എ.ഐ.ആർ 1968 എസ്.സി 1165** കേസിൽ ഈ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായവും ഇവിടെ പരാമർശിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ കേസിൽ, ബഹുമാനപ്പെട്ട ജസ്റ്റിസ് ഹിദായത്തുള്ള അധ്യക്ഷനായ മൂന്നംഗ ബെഞ്ച്, യഥാർത്ഥ ഉടമസ്ഥനൊഴികെ മറ്റെല്ലാവർക്കും എതിരെ കൈവശാവകാശം സാധുവാണ് എന്ന തത്വം ആവർത്തിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. **പാരി v. ക്ലിസോൾഡ് (1907) എ.സി 73** കേസിൽ ജൂഡീഷ്യൽ കമ്മിറ്റി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഈ തത്വം, വിധിന്യായത്തിന്റെ 17-ാം ഖണ്ഡികയിൽ കോടതി താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തി:

"(17) ഞങ്ങളുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, ഇത് തർക്കവിഷയത്തോടുള്ള തെറ്റായ സമീപനമാണ്. ഞങ്ങളുടെ ആശയം വ്യക്തമാക്കുന്നതിനായി, കൈവശാവകാശം യഥാർത്ഥ

ഉടമസ്ഥനൊഴികെ മറ്റെല്ലാവർക്കും എതിരെ സാധുവാണ് എന്ന തത്വത്തിൽ നിന്ന് എന്തെങ്കിലും വ്യതിയാനം നടന്നിട്ടുണ്ടോ എന്ന് കണ്ടെത്താൻ, ഞങ്ങൾ 1907 എ.സി. 73 ഉദ്ധരിക്കാം. 1907 എ.സി. 73 കേസിന്റെ വിധിന്യായത്തിൽ, പ്രസ്തുത തത്വം ശരിവച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം വ്യക്തമാക്കുന്നു:

"ഒരു വ്യക്തി, ഉടമസ്ഥൻ എന്ന നിലയിൽ ഭൂമി കൈവശം വയ്ക്കുകയും, ഉടമസ്ഥതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അവകാശങ്ങൾ സമാധാനപൂർണ്ണമായി വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, യഥാർത്ഥ ഉടമ ഒഴികെ ലോകത്തിലെ മറ്റെല്ലാവർക്കും എതിരെ ആ കൈവശക്കാരന് സാധുവായ ഉടമസ്ഥാവകാശം ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നതിൽ തർക്കമില്ല. കൂടാതെ, യഥാർത്ഥ ഉടമ മുന്നോട്ട് വന്ന്, കേസിന് ബാധകമായ, പരിമിതി നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ അനുശാസിക്കുന്ന സമയപരിധിക്കുള്ളിൽ നിയമപരമായ നടപടികളിലൂടെ തന്റെ അവകാശം സ്ഥാപിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവകാശം എന്നേക്കുമായി ഇല്ലാതാകുകയും കൈവശാവകാശമുള്ള ഉടമസ്ഥന് സമ്പൂർണ്ണ ഉടമസ്ഥാവകാശം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും."

23. വിധിന്യായത്തിന്റെ 22-ആം ഖണ്ഡികയിൽ, 1907 എ.സി. 73 കേസിൽ കോടതി വ്യവസ്ഥാപിച്ച തത്വം ബെഞ്ച് അംഗീകരിച്ചു.

24. **അജേന്ദ്ര പ്രസാദ്ജി നരേന്ദ്ര പ്രസാദ്ജി പാണ്ഡെ വേഴ്സസ് സ്വാമി കെ. നാരായണദാസ്ജിയും മറ്റുള്ളവരും (2005) 10 എസ്.സി.സി 11** കേസിൽ ഈ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായവും അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷക പരാമർശിച്ചിരുന്നു. പ്രസ്തുത കേസിൽ, താത്കാലിക നിരോധന ഉത്തരവ് നല്കാൻ ആവശ്യമായ സഞ്ചിത ഘടകം ഈ കോടതി വിശദീകരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ, ആ കേസ് നിലവിലെ കേസിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായി വേർതിരിച്ച് കാണാവുന്നതും ഇതിന് ബാധകമല്ലാത്തതുമാണ്. **നിയമപരമായ പ്രതിനിധികൾ മുഖാന്തിരം (പരേതനായ) ജഗദീഷ് പ്രസാദ് പട്ടേലും മറ്റൊരാളും v. ശിവനാഥും മറ്റുള്ളവരും (2019) 6 എസ്.സി.സി 82** കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായവും അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷക

ആശ്രയിച്ചിരുന്നു. വ്യവഹാര വസ്തുവിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശവും കൈവശാവകാശവും പ്രഖ്യാപിച്ച് നൽകണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് സമർപ്പിച്ച പ്രസ്തുത കേസിൽ, എതിർകക്ഷികൾ അവരുടെ വാദം തെളിയിക്കുന്നതിൽ വിജയിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും, ഉടമസ്ഥാവകാശവും കൈവശാവകാശവും പ്രഖ്യാപിച്ച് നൽകണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്ന വ്യവഹാരത്തിൽ ഹർജിക്കാർ തങ്ങൾക്കുള്ള ഉടമസ്ഥാവകാശത്തിന്റെ ബലത്തിലാണ് വിജയിക്കേണ്ടതെന്ന് കോടതി ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. വിധിന്യായത്തിന്റെ 44, 45 ഖണ്ഡികകളിൽ, കോടതി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു:

> "44. ഉടമസ്ഥാവകാശവും കൈവശാവകാശവും പ്രഖ്യാപിക്കാനുള്ള കേസിൽ, ഹർജിക്കാർ-എതിർകക്ഷികൾ വിജയിക്കുന്നത് അവരുടെ സ്വന്തം ഉടമസ്ഥാവകാശത്തിന്റെ ബലത്തിൽ മാത്രമായിരിക്കണം, അല്ലാതെ പ്രതികൾ-അപ്പീൽവാദികളുടെ കേസിന്റെ ബലഹീനതയുടെ പേരിലായിരിക്കരുത്. ഉടമസ്ഥാവകാശം പ്രഖ്യാപിച്ചു കിട്ടാൻ തങ്ങൾക്ക് അർഹതയുണ്ടെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിനായി വ്യവഹാര വസ്തുക്കളിലുള്ള തങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശം സ്ഥാപിക്കേണ്ട ബാധ്യത ഹർജിക്കാർ-എതിർകക്ഷികൾക്കാണ്. ഹർജിക്കാർ-എതിർകക്ഷികൾ ആശ്രയിക്കുന്ന പ്രധാന രേഖയായ പട്ടാ-ലീസ് എന്ന ഉടമസ്ഥാവകാശ രേഖ അവർ ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ല, അതുപോലെ മറ്റ് തെളിവുകളൊന്നും നൽകി തങ്ങളുടെ അവകാശം തെളിയിച്ചിട്ടുമില്ല. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, അവർ ആശ്രയിച്ച റെവന്യൂ രേഖകളും യഥാർത്ഥമല്ലെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്തുതന്നെയായാലും, ഏതാനും ഖതൗനികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള റവന്യൂ രേഖകൾ ഉടമസ്ഥാവകാശത്തിന്റെ തെളിവല്ല; അവ റവന്യൂ ആവശ്യങ്ങൾക്കായുള്ള വെറും പ്രസ്താവനകൾ മാത്രമാണ്. തങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശം തെളിയിക്കുന്നതിനായി അതിൽ ആശ്രയിക്കുന്ന കക്ഷികൾക്ക് അവ യാതൊരു അവകാശവും ഉടമസ്ഥതയും നൽകുന്നില്ല.

45. ഉടമസ്ഥാവകാശം പ്രഖ്യാപിച്ചു കിട്ടാനുള്ള കേസിൽ, പ്രതികൾ-അപ്പീൽവാദികൾ തങ്ങളുടെ കേസ് തെളിയിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും, ഹർജിക്കാർ-എതിർകക്ഷികൾ സ്വന്തം അവകാശത്തിന്റെ ബലത്തിൽ വിജയിക്കണമെന്ന് നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്, യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ v. വാസവി കോഓപ്പറേറ്റീവ് ഹൗസിംഗ് സൊസൈറ്റി ലിമിറ്റഡ്, (2014) 2 എസ്.സി.സി 269 കേസിൽ കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്: (എസ്.സി.സി പേജ് 275, ഖണ്ഡിക 15):

"15. ഉടമസ്ഥാവകാശം പ്രഖ്യാപിച്ചു കിട്ടാനുള്ള ഒരു വ്യവഹാരത്തിൽ, അത്തരമൊരു പ്രഖ്യാപനം അനുവദിക്കുന്നതിനായി വ്യക്തമായ ഒരു കേസ് ഉന്നയിക്കുകയും അത് സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട ബാധ്യത എല്ലായ്പ്പോഴും ഹർജിക്കാരിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ്. പ്രതികൾ മുന്നോട്ടുവെച്ച കേസിന്റെ ബലഹീനത, വാദികൾക്ക് ആനുകൂല്യം അനുവദിക്കാനുള്ള കാരണമാകില്ല എന്നത് വ്യവസ്ഥാപിതമായ നിയമമാണ്." "

25. മേൽപ്പറഞ്ഞ കേസുകളിൽ ഈ കോടതി മുന്നോട്ടുവച്ച നിർദേശം സംബന്ധിച്ച് തർക്കം ഉയരാനിടയില്ല. എന്നാൽ, നിലവിലെ കേസിന്റെ വസ്തുതകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, ഈ അപ്പീലിന് ആധാരമായ നിലവിലെ വ്യവഹാരം, ഉടമസ്ഥാവകാശവും കൈവശാവകാശവും പ്രഖ്യാപിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന വ്യവഹാരമായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് നിരോധന ഉത്തരവ് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു. നേരത്തെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത് പോലെ, നിലവിലെ കേസിന്റെ വസ്തുതകൾ പരിഗണിച്ചു കൊണ്ട്, ഹർജിക്കാരന് പ്രസ്തുത വസ്തുവിന്മേൽ ഉടമസ്ഥാവകാശം ഉണ്ടോയെന്ന് പരിശോധിക്കാതെ തന്നെ, നിരോധന ഉത്തരവ് ആവശ്യപ്പെട്ട് ഹർജിക്കാരൻ ഫയൽ ചെയ്ത വ്യവഹാരം നിലനിൽക്കുമെന്ന് വിധിക്കാനുള്ള മതിയായ കാരണങ്ങൾ ഹൈക്കോടതി നൽകിയിട്ടുണ്ട്; പ്രത്യേകിച്ച് പ്രസ്തുത വ്യവഹാര വസ്തുവിന്മേലുള്ള കൈവശാവകാശം പ്രഖ്യാപിക്കാനും തിരിച്ചു പിടിക്കാനുമായി ഒന്നാം എതിർകക്ഷി നേരത്തെ ആരംഭിച്ച കേസിൽ പ്രസ്തുത കക്ഷി പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നിരിക്കെ. എതിർകക്ഷി സമർപ്പിച്ച തെളിവുകൾ കോടതി പരിശോധിച്ചില്ലെന്ന് അപ്പീൽവാദികളുടെ അഭിഭാഷക ഉന്നയിച്ച വാദവും തെറ്റാണ്.

വിചാരണക്കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും വാക്കാലുള്ള തെളിവുകൾ മാത്രമല്ല, എതിർകക്ഷി സമർപ്പിച്ച എക്സിബിറ്റുകളും പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നത് ഹൈക്കോടതി അതിന്റെ വിധിന്യായത്തിലെ 13,16 ഖണ്ഡികകളിൽ നടത്തിയ ചർച്ചയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്.

26. A-1, A-2 എന്നീ എക്സിബിറ്റുകളുടെ സാധുത പരിശോധിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും ഹർജിക്കാരനുള്ളതായി അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ കൈവശാവകാശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെ നിരോധന ഉത്തരവ് ആവശ്യപ്പെട്ട് ഹർജിക്കാരൻ സമർപ്പിച്ച വ്യവഹാരത്തിൽ തീർപ്പ് കൽപ്പിക്കാമെന്നുമുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ വീക്ഷണത്തിൽ ഈ കോടതി പിഴവ് കാണുന്നില്ല. അതിനാൽ, ആദ്യ അപ്പീൽ കോടതിയുടെ വിധിന്യായം റദ്ദാക്കിക്കൊണ്ടും വിചാരണക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പുനഃസ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടും, ഹർജിക്കാരൻ സമർപ്പിച്ച രണ്ടാം അപ്പീൽ അനുവദിച്ച ഹൈക്കോടതി വിധിയിൽ ഈ കോടതി പിഴവൊന്നും കാണുന്നില്ല.

27. ഫലത്തിൽ, നിലവിലെ അപ്പീൽ തള്ളിയിരിക്കുന്നു.

അങ്കിത് ഗ്യാൻ അപ്പീൽ തള്ളിയിരിക്കുന്നു.